

melser, som man har på det organiserede arbejdsmarked.

Jeg synes virkelig, at vi her står med en situation, hvor der ikke er nogen, der ved, hvilken konsekvens det her vil få i fremtiden for stabiliteten, for udviklingen, for trygheden, når det drejer sig om virksomheders og medarbejderes måde at håndtere tingene på.

Selvfølgelig kan man have en drøm om, at sådan noget ikke sker, fordi det hele jo har forandret sig. Det er, fordi man overhovedet ikke har for fem flade øre fat i, hvad det er, der holder det hele sammen, når det drejer sig om virkelig at have et stabilt, et trygt arbejdsmarked, som giver muligheder for virksomhederne, som giver mulighed for, at medarbejderne kan være trygge og have nogle anstændige levevilkår.

Jeg siger bare velbekomme til det flertal, der vil vedtage det her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstre er enig i, at der er en problemstilling her, som man bør se på, og det er så også grunden til, at vi vælger til det her konkrete forslag hverken at stemme for eller imod.

Kl. 15.40

Det gør vi med henvisning til, at regeringen har lovet at komme med et sådan mere konkret udspil, så man kan forholde sig til, hvordan man kan løse det. Vi vil så afvente det forslag og så tage stilling til, hvorvidt vi mener, at det løser problemstillingerne på en relevant måde.

En af de ting, der er peget på i bemærkningerne til beslutningsforslaget som værende et problem, er, hvorvidt folk kan vide sig sikre på, at når de faktisk framelder sig at komme til at betale til et bestemt parti via deres fagforeningskontingent, kommer de heller ikke til det. Det viser sig, at det faktisk reelt ikke kan lade sig gøre, fordi man bare omfordeler, overfører pengene på en anden måde, som det også har været omtalt af professor Jens Peter Christensen i tv. Det er en af de helt konkrete problemstillinger, som vi står over for i forhold til at kunne løse det med at have en reel organisationsfrihed i Danmark. Den ene konkrete ting vil vi nu forbeholde os ret til at tage fat på, uanset om regeringen når at komme med sit samlede udspil til, hvordan man løser problemstillingen her.

Konklusionen er altså, at det Radikale Venstre med henvisning til, at regeringen har bebud-

det at komme med sit eget forslag, vælger hverken at stemme for eller imod forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil bare gerne benytte lejligheden til at sige tak for den tilslutning, vi har opnået til det beslutningsforslag her.

Vi er jo ret gode til sådan at kritisere hinanden og rive i hinanden osv., og det er vi jo også i forhold til den nuværende regering. Vi er jo desværre ikke enige i alt det, den laver, men der er dog noget, vi er enige om. Derfor vil jeg gerne sige tak for, at vi nu får tilslutning til det forslag her, som vi jo sammen har fremsat tidligere, mens de nuværende regeringspartier var i opposition.

Regeringen har jo nølet lidt og brugt den undskyldning, at man ville have undersøgt organisationsforhold inden for de liberale erhverv, før man ville komme med et endeligt forslag. Vi er helt indstillet på, at vi også skal have gjort op med det. Det her er jo overhovedet ikke noget, der er ensidigt rettet mod lønmodtagere, vi skal have den anden side med.

Men vi er glade for, at vi nu ved at få udsat fristen for forslaget ikrafttræden har fået regeringspartierne til at love at fremkomme med det her lovforslag, der sikrer organisationsfrihed på arbejdsmarkedet inden 1. januar. Det er en utrolig stor dag.

Jeg er jo selvfølgelig slet ikke enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at det er en sorgens dag, at det er en sort dag osv. Det er en festdag, og det er så også i orden, at vi må vente et halvt år længere, end vi ønskede, når man tænker på, hvor mange år denne her kamp har stået.

Når hr. Ole Vagn Christensen siger, at det her er en sorgens dag for demokratiet, så er det jo symptomatisk for hr. Ole Vagn Christensens og hans partis indstilling langt hen ad vejen, at de har sammenblandet folkestyret med forholdene på arbejdsmarkedet. Problemet har jo i alt for mange år været, at vi har haft en organisationsform på arbejdsmarkedet, som faktisk har været over Folketinget og fuldstændig parallel med vores civile retssystem. Det er det, vi ikke vil finde os i længere.

Det kan næsten komme til at lyde som en trussel, når hr. Ole Vagn Christensen snakker om, hvordan det nu vil blive, når vi får ophævet denne her organisationsvang, men jeg tror dog ikke, at det er det, hr. Ole Vagn Christensen mener. Det skal nok passe, at der er nogle organisationer på arbejdsmarkedet, der kommer til at